Ч. 92. Четвер 9 мая (26 цьвітня) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа угоди. — Вісти з Угорщини. — Францусно-японьска угода. — Справа росийскої думи.

З Відня доносять: Президент угорских міністрів др. Векерле явив ся вчера о годині $1^1/_2$ по полудни у президента австрийского кабінету бар. Бека і відбув з ним довшу конференцию. Уложено між обома президентами, що члени австрийского правительства, беручі участь в угодових переговорах удадуть ся до Будапешту як найскорше по виборах, аби там вести переговори. Відтак др. Векерле відвідав бар. Еренталя, з котрим обговорював справи заграничної політики. Конференция тревала півтора години, почім др. Векерле удав ся до п. міністра скарбу дра Коритовского на обід, а о годині 10 вечером від'їхав назад до Будапешту. — Ще перед тими міністерияльними конференциями був др. Векерле на авдиєнциї у Цісаря, де крім справозданя о загальнім політичнім положеню поробив також предложеня угорского правительства в справі обходу 40-лїтного ювилею коронацийного Монарха на короля Угорщини. Цісар з нагоди ювилейних торжеств прибуде на довший час до Будапешту. Монарх повідомив дра Векерлього, що з нагоди ювилею жертвував коронацийній церкві сьв. Матея нові орґани.

Комісия економічна угорского сойму відкинула проєкт будови електричної зелїзниці з Прешбурґа до границі, котрої продовжене до границі ухвалив вже долїшно - австрийский сойм. — Вчера відбула ся в Будапешті конференция епископів. Предметом нарад була справа закона о конґруї. По скінченій конференциї ухвали єї будуть подані міністерству до відомости.

Більшість вчерашних поранних часописий французских обговорює новозаключену угоду між Франциєю і Японією і називає єї користною. Загально говорять також, що то заслуга міністра справ заграничних Пішона. Часописи підносять також, що угода не може нікого занепокоїти, бо не нарушує нічиїх інтересів, а має на цїли лише удержане status quo. — Японьский амбасадор в Парижи, Куріно, потвердив в розмові зі співробітником Temps-а, що францусько-японьский договор обіймає запоруку независимости і ненарушимости Хини і удержаня стану посїданя обох держав. Буде то затвердженем посїданя того, що Японія задержала під своєю властию по послїдній війні, а рівночасно запорукою ненарушимости французских посїлостий в Індохині. Договор буде чисто політичний, а не торговельний. За два або три тижні буде він підписаний і оповіщений, бо нема причини держати єго в тайні.

Росийска державна дума ще завсїгди зависїма між небом а землею. І то зовсїм не з причини правительства, а радше з причини самої росийскої суспільности і одної части єї заступників, які виховані під кормигою нагайки, не можуть уявити собі парляментарного ладу в Росиї. Отже ще завсїгди підносять питане: бути, чи не бути думі? Онногди при нагоді бучі, викликаної атаками вірменьского посла Сурабова против росийскої армії „істинно русска“ правиця, устроївши манїфестацию в честь армії, домагала ся цїлковитого виключеня Сурабова з думи, ба навіть розігнаня цїлої думи, як то вже зазначив був пос. Пуришкевич з причини внесеня проєкту польскої автономії. Цїле щастє, що дума має в особі президента Головина провідн-ка, який з притомностию ума лучить і велику консеквенцию, а із знатною свободолюбностию також і зелїзну рішучість. Головин вже не раз вибавив думу від катастрофи, а і тепер зберіг єї від розбитя. Видержавши спокійно всї атаки з лївої і правої сторони думи з причини промови Сурабова, президент Головин з рівною рішучостию стрінув і закиди урядовців, які з обиди армії одним послом бажали зробити квестию житя і смерти для думи. Іменно секретар стану здав був дуже некористне

---

6)

Зрадниця.

(Оповідане — Льот. Бренкендорфа).

(Дальше).

Анатоль побачив величезну стать свого брата на порозі і вчув, як той крикнув голосом, від котрого єму аж кров в жилах застигла:

— Мою шаблю, Зузанно — і сьвітло, щоби я придивив ся трохи докладнїйше сему нужденникови.

І за малу хвильку блисло вже сьвітло крізь відчинені двері. То сьвітила ся лямпочка, котру держала Зузанна Дорваль в піднесеній правій руці. І коли би Анатоль Гейнан жив був ще сто лїт, був би аж до самої смерти не забув того страшного виразу, який прибрало лице єго брата, коли він при тім слабім сьвітлї пізнав напастника Лукії.

— То — ти?! — крикнув він, підчас коли єго сильні кулаки знову затиснули ся а єго широко отворені очи розглядали ся довкола, мов би шукали за якимсь оружием, котре було би досить страшне, щоби послужило єму за знаряд для єго мести. Ах ти мерзеннику! Ти безличний, підлий зраднику!

Був би без сумніву в найблизшій хвили кинув ся на блїдого як смерть Анатоля, що стояв з затисненими губами, як би поміж них не кинулась була Лукія і не допустила до того.

— Подумай, що робиш, заклинаю тебе, Кльоде! — благала она дрожачим голосом — твій брат не такий виноватий, як тобі здає ся. Я сама єго сюди завела, щоби з ним поговорити в чотири очи.

— Ти сама, Лукіє? — спитав він, підчас коли лютий гнів в єго чертах прибрав вираз огірченого здивованя. — То ви маєте з собою якісь тайни, про котрі я не знав нїчого?

Она спустила очи в долину, бо не могла дати того поясненя, яке би єї було оправдало. Але в тій хвили роздав ся з порога глумливо-пискливий голос Зузанни:

— Що ти ще питаєш, Кльоде? То він хотів затуманити єї своїми сьвітячими очима і своєю лукавою красноріччивостию, як то мене затуманив. Ти не повинен був впускати єго до свого дому, бо він вносить лиш смуток і горе, де лиш прийде!

Кльод Гейнан віддихав важко. Була то може тяжка борба, яку він тут мусів перебути. Але він вийшов побідоносно з неї і поступившись кроком на бік відслонив собою двері.

— Іди собі! — сказав він. — А диви ся, щоб ти більше не зійшов ся зі мною. Ми оба не маємо вже в сїм житю ніякого дїла з собою.

Анатоль гаяв ся ще послухати жорстокого приказу; але коли єго брат рушив ся нетерпеливо, пустив ся він мовчки до дверий. Переступив через поріг і зробив кілька кроків до дверий від сїний, але нараз станув в половині дороги.

— До того, що маємо може оба полагодити між собою, Кльоде, я буду тобі завсїгди до розпорядимости. Але падлюка той, хто зраджує вітчину. Ти дав мені слово, що будеш мовчати — —

— Тай додержу єго! — додав тамтой. — Але тепер іди собі — дуже тобі раджу, бо не знаю, доки ще зможу дивити ся на тебе.

* * *

Коли кроки відходячого пролунали на дворі на каміню, Кльод повів рукою по очах і чолї а широка єго грудь підоймила ся ще раз від глубокого віддиху, мов би зітхнув з превеликого горя. Зажуреним своїм лицем звернув ся до Лукії і сказав:

— Прости мені коли моя лютість перепудила тебе. Але я гадав, що тобі грозить якась небезпечність і не знав, що чоловік, котрий, як мені здавало ся, загрожує тобі, був тут за твоєю згодою. Від тепер не буду вже без завізваня мішати ся до твоїх справ.

Не чекаючи на єї відповідь, пішов він утомленими, тяжкими кроками до своєї комнати. Там сїв він собі на столець, поклав свої тверді руки на стіл і мутними очима дивив ся довгий час стовпом в полумінь лямпи. Був в такім настрою як той, що вертає з похорону любої єму якоїсь людини. А се чувство давало ся досить пояснити. Бо того вечера зложив він разом зі своєю вірою у вірність і честність людий всї свої горді і високопарні надії щастя на завсїгди до гробу.

4.

Вже в послїдних днях серпня прийшло було на улицях Парижа до криклвих демон-

справоздане цареви про цілу бучу в думі, а президент міністрів Столипин звернув ся письменно до Ґоловина з запитом о єго становиско в тій справі Ґоловин предложив стеноґрафічні протоколи, заявляючи, що ціла промова Сурабова не є така страшна, як она видала ся правиці і урядовцям, та що парляментарна арена і є на то, щоби всякі негодованя мали свій упуст на леґальній дорозі.

Як вже звістно то становище Ґоловина одобрив цар і правительство і цар позволив Ґоловинови заявити на найблизшім засіданю, що не має наміру розвязувати думи.

Новинки.

Львів, дня 8-го мая 1907.

— **Вступні іспити перед вакацями до учительских семинарий.** На підставі розпорядженя міністерства просьвіти, котре дневники вже давнійше запотували, мають відбути ся вступні іспити до учительских семинарий на I. рік перед вакациями і по них. Коли увзглядним, що в семинариях учительских може бути приняте тілько обмежене число учеників на I. рік і значна часть переходить вже на сей рік з курсу приготовляючого, то-ж пригадуємо сим родичам, які бажали-б діти свої до тих заведень посилати, аби не забували про се розпорядженє і не зволікали до повакаций, бо легко може бути, що перед вакациями здаючі заповнять вільне число місць. Услівя принятя на I. рік є укінчена IV. кляса шкіл середних або III. кл. виділова в мужеских семинариях, а також укінчена инша школа і вступний іспит з предметів уділюваних в семинариях учительских, як релігії, язиків польского, руского, німецкого, математики, а надто історії і ґеоґрафії та наук природничих.

— **Кандидати стану дяківского** наміряючі піддати ся іспитови кваліфікацийному (з катехизму, історії біблійної, ірмольоґіона, уставу і співу церковного) мають зголосити ся в канцеляриї уряду парох. сьв. Юра дня 22 мая о год. 3 по полудни (в середу по неділи Мироносиць), при чім примічає ся, що наперед мають внести до Митроп. Консисториї подання (без стемпля). Того-ж дня буде приймати ся нових кандидатів, будьто на кошт фонда, будьто на кошт власний, за оплатою 20 К місячно. Услівє що до перших і других: сьвідоцтво шкільне з послідного курсу, сьвідоцтво убожества і поведеня, евентуально відбутої науки приватної або посьвідчене місцевого душпастиря, у котрого позіставав на посаді. Формальні подання конечні. Перебуваючі в бурсї иншої диецезиї — кромі львівскої — не будуть увзгляднені. Вимаганий вік до принятя 13 літ житя. Голос чистий, слух добрий, перебута переміна голосу. — Від гр.-кат. уряду парох. сьв. В. М. Георгія у Львові.

— **Дрібні вісти.** В Тішині відобрав собі онегди житє вистрілом з револьвера 17-літний ученик III. кляси школи реальної Кароль Война̀р. Причиною самоубийства мала бути нещастна любов. — В повіті львівскім проявив ся в громадах Замарстинів і Клепарів черевний тиф. — Заряд вязниці в Дрогобичи донїс телеґрафічно львівскій поліциї, що передвчера утїкли звідтам імовірно до Львова три арештанти: Михайло Гаврушків, Іван Журовский і Йосиф Бояновский. — В готели „Метрополь“ у Львові хотів онегди відобрати собі житє вистрілом з револьвера в голову Юліян Дякевич, книгарский практикант, прибувший недавно із Швайцариї. Стация ратункова по заосмотреню рани відставила єго до шпиталя. Житю Дяковича не грозить небезпечність. — З Варшави доносять, що з тамошної вязниці утїк онегди Николай Прокопєв, син російского мілїонера, котрий в послідних часах сфальшував векслї на суму 300.000 рублів.

— **Шалений пяниця.** В касарни Фердинанда при ул. Городецкій у Львові збула ся в ночи з понедїлка на второк траґічна пригода. Рядовий 11 полку артилериї, якийсь Братковский, вийшов того дня по годині 9-ій вечером без дозволу з касарні. По дорозї зайшов до шинку при ул. Городецкій, де упив ся і розпочав сварню з якимсь зелїзничим робітником, котрий навіть побив єго. Аж свояк Братковского намовив єго, аби повернув до касарні. Братковский вернувши, попав на шалену гадку. Вхопив за карабін і набивши єго острими набоями, почав стріляти в напрямі спячих товаришів. На гук вистрілів вбіг до касарні повнячий службу „фірер“. Братковский не надумуючи ся ні хвилї, виціли̂в до него і вистрілив. Вистріл був влучний, бо куля розторощила „фірерови“ колїно і він сейчас упав на землю. Офіцир, котрий тої ночи мав службу в касарни, дізнав ся о всім і велїв затрубїти на алярм. Почали збігати ся з усїх сторін вояки. Братковский побачивши, що наробив, не надумуючи ся довго, приложив карабін до грудий і вистрілив. Упав на землю. Хвилю боров ся серед найстрашнійших мук зі смертию, а за чверть години сконав.

— **Самоубийство директора поліциї.** В Сеґедині застрілив директор поліциї Йосиф Райнер свою жену, а відтак самого себе. Причиною того страшного учинку була маєткова руїна і ріжні переслїдуваня в службі, позаяк свого часу був сторонником правительства Феєрварі'ого.

† **Померли:** О. Володимир Галиковский, парох в Рожанці, сколівского деканата, дня 30 цьвітня с. р. в 57-ім році житя а 30-ім сьвященьства; — Теофіль Ганасевич, емеритований ц. к. радник суду краєвого, рицар ордеру Франца Йосифа, в Ряшеві 2 мая с. р. в 73-ім році житя; — Володимир Строцкий, богослов IV. р. по короткій а тяжкій недузї дня 2 с. м. в Перемишли в 26-ім році житя; — Елеонора з Миговичів Дригинич жена управителя школи в Лисятичах дня 26 цьвітня в 60 році житя.

страций против директориї а з початком вересня збіговища тут і там прибрали були навіть грізний вид. Мимо того правительство дивним дивом не робило нічогісенько, щоби той ворохобничий рух спинити. Вдоволяю ся тим, що розганяло демонстрантів, але їх чваплиних проводирів не арештувало. Та й той звичайно так боязкий міністер поліциї Кошон не добачав, здавалось, так само як і той завсїгди не довірчивий директор Карно нїчо небезпечного в тих нехибних ознаках заєдно більшаючого заворушеня.

Так настав вечер 9. вересня, хмарний без зьвізди́й вечер пізного літа, котрий своїм покріпляючим холодом по парнім дни звабив половину жителїв Парижа зі своїх домів на улиці.

Именно же на довгій улици Вожірар, обсадженій многими шинками найпідлїйшого рода, котрою ішло ся з середини міста до войсково го табору Ля Ґренель, настав був незвичайно оживлений рух. Мужчини й женщини досить сумнївного вигляду, в більшій части належачі нехибно до найнизших верств народу, ходили громадами по улици вижидаючи очевидно заповідженого їм видовища а на всякий случай в дуже підприємчивім настрою. Нїхто не міг о тім сумнївати ся, що они вижидали тут чогось особлившого. Та й миролюбиві горожани з дива і обави покивували головами, коли мимо того, що тота товпа, котрій не дуже можна було довіряти, ставала щораз більша, не показувало ся нїгде звістне накрите голови поліцистів анї уніформи войсковой патрулї.

Тепер дав ся здалека зачути глухий шум, мов би надходила криклива гурма людий. І небавком понесли ся із соток грудий вигойкувані хрипливими, немузикальними горлами ті дикі революцийні пісні, котрі від часу упадку Робеспієра попали були щораз більше в неславу. Серед товпи, зібраної на улици Вожірар понесло ся мов би оклик радости: Вже ідуть — вже ідуть! І перший раз серед всеї тої глоти роздав ся верескливий голос якоїсь баби:

„Проч з директориєю! Проч з гнобителями!“

Поклик той знайшов многократний відгомін; з шинків зачали виходити на улицю нові громади і так всї всуміш сунули ся напроти надходячих.

Але коли тота безладна товпа осьвітлена якось несамовито яскраво червоним сьвітлом смолоскипів представляла цілу дружину ворогів директориї, то з заговором посла Друєта виглядало досить сумно. Бо тота гурма, зложена з яких шість- до сімсот людий подобала скорше на ватагу пяних злочинців, як на тих найлїпших елементів народу, про котрих Анатоль Ґейнан так чвапливо розповідав свому братови. Правда, що попереду машерувало кільканайцять порядно одягнених мужчин, між котрими було навіть кількох в уніформах висших официрів; але то, що до них прилучало ся, була без сумнїву сама зволоч париского населеня, обдерті і занедбані людиска, з брутальними лицями, на котрих були нїби вириті всї лихі їх пристрасти. Цілий похід робив таке враженє, як колиб повторили ся всї тоті огидні сцени, які відбували ся при так званім здобуваню бастилї і при насильнім виведеню короля з Верзалю. А до цілого сего дикого образу було би знаменито годило ся, колиб тота товпа, що безнастанно ревіла і вигойкувала, була по приміру своїх славних попередників з 1789 р. несла з собою кілька відрубаних голов застромлених на піки.

Проч з директорами! Най жиє конституция з тисяча сімсот девятьдесять третого! — лунало безнастанно з рядів сих сумнївних патріотів. А спокійнїйші елементи населеня, котрі дивили ся на то, як їх минав похід мов би якась пекольна сила, брав певно страх, коли собі погадали, що тота зволоч готова може таки направду запанувати в Парижи як в найгірших часах страшного правлїня.

Непонятна байдужність властий, що не робили крикунам нї найменшої перешкоди, робила таку обаву досить понятною. Було отже зовсїм природно, що ворохобникам така здержаливість видавала ся безсильностию і що люди однакової души зпоміж видців заохочені тим прилучали ся до них. Коли прийшли таки під сам табор войсковий Ля-Ґренель — в тодїшних часах велику незабудовану площу коло місточка Вожірар — могла була та, збиранина зовсїм лихо узброєних людий виносити майже тисяч душ.

(Дальше буде).

Телеґрами.

Льондон 8 мая. Палата послів по довгій дуже живій дискусиї приймила 416 голосами против 121 в першім читаню предложене в справі ірляндскої ради адміністрацийної.

Альжир 8 мая. Між вояками карного баталїону прийшло до бійки. Один вояк убитий, 5 ранених на смерть, 9 тяжко.

Копенгаґа 8 мая. 22 російских социялїстів від'їхало з Айсберґа, на західнім побережи Ютляндиї, до Паркестон в Анґлїї. Около 150 социялїстів російских прибуло сюди вчера і рано виїхали в дальшу дорогу до Анґлїї.

Льондон 8 мая. Король видав вчера в палаті Бекінґем пир в честь японьского князя Фушіні. Король пив здоровлє свого союзника, цїсаря японьского, дякував за приняте, якого зазнав в Японії кн. Коннавт і пожелав кн. Фушіні приємного побуту в Анґлїї. Кн. Фушіні у відповіди піднїс по французски здоровлє королївскої пари анґлїйскої.

Новий Йорк 8 мая. В наслідок страйку портових робітників від'їзд парохода „Цїсар Вільгельм Великий“ опізнив ся о годину. Вчера лучив ся перший случай заколоченя спокою. 150 страйкуючих напало на 40 робітників незорґанізованих.

Варшава 8 мая. Православний архієпископ волиньский донїс синодови, що в північній части волиньскої ґубернії селяни в послїдних часах численно переходять з православя на католицизм.

Орлеан 8 мая. Торжество Орлеаньскої Діви розпочало ся вчера вечером при прегарній погоді. Величезні товпи населеня і значний відділ войска удали ся перед ратуш, де міска репрезентация торжественно розвинула герой-

ский прапор. Ударено в дзвони і відсьпівано народний гимн.

Париж 8 мая. Япаньский амбасадор Куріно заявив в розмові зі співробітником Matin на питане, чи Японія була би готова заключити зі Сполученими Державами подібний договор як з Францією, як слідує: Япаньске правительство готове все доказати своїх мирних намірів і горячого бажаня удержаня як найприязнійших відносин з західними державами. Помимо послідних подій в Сан Франціско в Японії все живе симпатия для американьского народа, котрий перший уважав єї за рівнорядну державу. Договором з Францією прийшла Японія в такі відносини, з котрих буде тягнути користи єї торговля і промисл. Коли би Японія зискала також що небудь з договору з Сполученими Державами, то імовірно токійске правительство не вагувалось би розпочати переговорів з Вашинґтоном. На дальше питане, чи амбасадор гадає, що подібний договор бувби можливий також з Німеччиною, відповів Куріно, що Німеччина не має у Всхідній Азиї тілько простору, як Франция, Анґлія, Америка і Росия. Кіяочав єсть єї одинокою кольонією, але то простір виарендуваний від Хіни. Длятого й договор з Німеччиною, запоручуючий удержанє обосторонного стану посіданя не мав би ціли.

Господарство, промисл і торговля.

— Загальні збори Тов-а взаїмних обезпечень „Дністер“ відбудуть ся дня 9. мая с. р. о годині 10. рано (в четвер по Великодних сьвятах) в ґімнастичній сали, в домі Товариства ул. Руска ч. 20 в партері. До голосу на загальних зборах управнені: 1) всі члени, котрі в році 1906 обезпечали ся тривало на суму 2000 К, або більше, леґітимацию для тих членів становить послідна важна поліса; за церкви і комітети парохіяльні управнені предсідателі комітетів парохіяльних; за школи предсідателі рад шкільних місцевих; за будинки громадскі начальники громад; 2) вибрані повновластники членів, котрі обезпечають тревало на суму меншу як 2000 К, але разом в одній громаді обезпечають ся на суму більшу як 30.000 К; вибори повновластників в таких громадах зарядженo на початку цьвітня с. р., і вибраним повновластникам вислано леґітимациї управняючі їх до участи в загальних зборах.

На порядку дневн м загальних зборів: Відчитанє протоколу загальних зборів з 15-го мая 1906. 2) Звіт Дирекциї і Ради Надзираючої і замкненє рахунків за 14 рік адміністрацийний 1906. 3) Звіт комісиї ревізийної і уділенє абсолюториї Дирекциї за 14 рік адміністрацийний 1906. 4) Внесенє Ради Надзираючої в справі ужитя надвижки з року 1906 в сумі 298.134 К. 5) Вибори: 5 заступників членів Ради надзираючої на 1 рік (§. 32 стат.), б) 3 членів Комісиї ревізийної і 1 заступника на 1 рік (по мисли §. 45 стат.) 6) Інтерпеляциї членів. — При вході до салі має кождий участник оказати урядникови свою полісу, а вибрані відпоручники свою леґітимацию. Кождий член бере участь лично, або може дати повновласть другому управнему членови; — на підставі повновласности можна заступати тілько 1 члена. Дирекция Тов—а просить Пов. П. Членів о численну участь.

По полудни о год. 4 того самого дня відбудуть ся загальні збори Товариства взаїмного кредиту „Дністер“ стоварищеня завеєстрованого з обмеженою порукою; на порядку дневім: 1) Звіт Дирекциї і Ради надзираючої і замкненє рахунків за 10 рік адміністрацийний 1906. 2) Звіт комісиї ревізийної і уділенє абсолюториї Дирекциї за 10 рік адміністрацийний 1906. 3) Внесенє Ради надзираючої в справі розділу зиску за рік 1906 в квоті 18.847 К 10 с. 5) Інтерпеляциї членів. До участи управнені члени Товариства кредитового „Дністер“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, котрі мають вплачений повний уділ; за леґітимацию служить членьска книжочка уділова. Перед загальними зборами о год. 8 рано соборна служба Божа в церкві Успения Пр. Діви Мариї.

— **Ціна збіжа у Львові** дня 8-го мая: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·— до 9·20; жито 7·— до 7·20; овес 9·60 до 9·80; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 9·— до 10·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 10·— до 11·—; вика 7·— до 7·25; боби 7·70 до 8·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 40·— до 50·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 34·— до 38·—.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1906 „Добрих Рад“. В сім річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Ціна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради“, Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам **Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).